

UZASADNIENIE

Powódka L. L. w dniu 28.12.2016 r. (data stempla pocztowego – k.149) wystąpiła do Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. z powództwem przeciwko pozwanej Gminie S. o zapłatę kwoty 358 595,64 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Powódka wskazała, że na powyższą kwotę składa się:

- należność główna wynikająca z niedopłaty dotacji oświatowej w kwocie **294 704,66 zł**;
- skapitalizowana kwota odsetek ustawowych za opóźnienie w zapłacie kwoty głównej w wysokości 63 890,98 zł wynikającej z następujących należności doliczona do świadczenia:
 1. roszczenia za 2012 rok w wysokości 23 322,08 zł, odsetki wyliczone za okres od dnia 01.01.2013 r. do 27.12.2016 r. w kwocie 9 519,88 zł;
 2. roszczenia za 2013 rok w wysokości 129 161,18 zł, odsetki wyliczone za okres od 01.01.2014 r. do 27.12.2016 r. w kwocie 35 931,58 zł;
 3. roszczenia za 2014 rok w wysokości 107 073,17 zł, odsetki wyliczone za okres od dnia 01.01.2015 r. do 27.12.2016 r. w kwocie 15 999,37 zł;
 4. roszczenia za 2015 rok w wysokości 35 148,23 zł, odsetki wyliczone za okres od 01.01.2016 r. do 27.12.2016 r. w kwocie 2 440,15 zł.

Do pozwu powódka załączyła własne wyliczenie na okoliczność sposobu ustalenia wysokości roszczeń dochodzonych pozwem (k- 24)

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że od 01.09.2012 r. prowadzi na terenie pozwanej gminy Przedszkole Niepubliczne (...) w S., które zostało zarejestrowane w ewidencji szkół i placówek niepublicznych prowadzonej przez Gminę Miejską S.. Na podstawie przepisu art. 90 ust. 2b ustawy z dnia 07 września 1991 r. o systemie oświaty powódka otrzymuje dotację na dofinansowanie bieżącej działalności oświatowej prowadzonej placówki. Gmina S. jest organem prowadzącym przedszkola publiczne, zatem w oparciu o wydatki bieżące tych przedszkoli winna być naliczana dotacja dla przedszkoli niepublicznych. Rada Miejska w S. uchwałą nr (...) ustaliła, że podstawą do wyliczenia kwoty dotacji jest 75 % wydatków bieżących ustalanych w uchwale budżetowej na dany rok budżetowy na przedszkola publiczne na terenie gminy. Zasady obliczania podstawy wysokości dotacji należnej przedszkolom niepublicznym zawiera ustawa o systemie oświaty. Natomiast poszczególne kwoty wysokości wydatków bieżących określone są wprost w uchwałach budżetowych Rady Miejskiej w S. tym samym w sprawozdaniach budżetowych, zarówno poszczególnych przedszkoli jak i Gminy S..

Spór między stronami nie jest zasadniczo sporem co do faktów, jest sporem co do prawa i sprowadza się do interpretacji art. 90 ust. 2b ustawy o systemie oświaty, w szczególności zawartego w tym przepisie określenia „wydatki bieżące. Istota sporu sprowadza się do tego, czy obliczając podstawę wysokości należnych powódce dotacji należy uwzględnić kwoty zaplanowane w budżecie na przedszkola publiczne, czy też kwoty rzeczywiście wydatkowane oraz czy należy uwzględniać w niej wydatki ujęte w planie wydatków rachunku dochodów jednostek. Istotą sporu jest również liczba dzieci w przedszkolach pozwanej. Powódka uważa, że skoro wskazuje rzeczywistą liczbę dzieci w wakacje, to taka również rzeczywista liczba dzieci w przedszkolach samorządowych winna być uwzględniana do obliczania dotacji. Ustawa o systemie oświaty nie precyzuje pojęcia „wydatki bieżące”. Pozwana gmina nie uwzględnia wszystkich wydatków bieżących ponoszonych na funkcjonowanie przedszkoli do podstawy obliczania dotacji, przyjmuje bowiem tylko wydatki bieżące klasyfikowane do rozdziału klasyfikacji budżetowej właściwej dla danej jednostki, mimo ponoszenia i klasyfikowania wydatków związanych z funkcjonowaniem przedszkoli w

innych rozdziałach. Do podstawy ustalenia wysokości dotacji na uczniów przedszkoli niepublicznych należy przede wszystkim, ale nie wyłącznie zaliczyć: wynagrodzenia i uposażenia osób zatrudnionych w jednostkach budżetowych oraz składki naliczane od tych wynagrodzeń, koszty utrzymania i inne wydatki związane z funkcjonowaniem jednostek budżetowych i realizacją ich zadań statutowych. Do 1 września 2013 r. należy do obliczania dotacji przyjmować wszystkie wydatki bieżące, nie pomniejszając ich o kwoty dochodów stanowiących pokrycie danego wydatku. Dotacja winna być obliczana na podstawie wydatków planowanych zgodnie z ostatnim planem budżetu, a zatem uwzględniając zmiany dokonane ostatnią zmianą w planie wydatków budżetu. Dotacja przekazywana jest powódce w niepełnej wysokości, naliczana jest bowiem niezgodnie ze wskazaniami ustawy o systemie oświaty. Dotacja powinna być obliczana na podstawie wydatków planowanych, nie zaś wykonanych.

W piśmie procesowym z dnia 24.04.2017 r. (k.179) pozwana Gmina S. wskazała, że kwestionuje zarówno dane wyjściowe służące do wskazania wysokości roszczenia powódki, jak i działania przeprowadzone na tych danych.

W odpowiedzi na pozew z dnia 15.05.2017 r. (k.183-204) pozwana Gmina S. wniosła o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwana wskazała, iż zgłoszone przez powódkę roszczenie oparte jest wyłącznie na hipotetycznych założeniach

i wyliczeniach oraz nieoparte jest żadnymi dowodami dotyczącymi nieprawidłowego w jej ocenie sposobu wyliczenia przez pozwaną dotacji dla niepublicznych przedszkoli. W Gminie S. procedura naliczania dotacji dla przedszkoli niepublicznych była uregulowana od 2010 r. uchwałą Rady Miejskiej

w S. Nr(...) z dnia 25.02.2010 r. Uchwała ta została zmieniona uchwałą Rady Miejskiej w S. Nr (...) z dnia 27.08.2015 r. Pozwana dokonywała wyliczenia wysokości dotacji zgodnie z w/w regulacjami, według metody preferowanej przez NIK. Pozwana podniosła zarzut przedawnienia dochodzonych przez powódkę roszczeń za rok 2012 i 2013 oraz zarzut przedawnienia odsetek za okres trzech lat wstecz od dnia wniesienia pozwu.

W piśmie procesowym z dnia 24.05.2017 r. (k.698-707) ustosunkowując się do odpowiedzi pozwanej na pozew, powódka wskazała m.in., że pomiędzy stronami w zakresie interpretacji prawa istnieje kilka zakresów spornych: stan budżetu, w oparciu o który winna być obliczana podstawa dotacji; zakres pojęcia wydatki bieżące; liczba uczniów, jaka winna być przyjmowana do obliczania dotacji (rzeczywista czy statystyczna). Owe odmienne postrzeganie tych kwestii w konsekwencji powoduje, że kwota bazowa dotacji jest odmienna.

Na rozprawie w dniu 20.09.2017 r. (k.835-836) pełnomocnik pozwanej wniosł o odrzucenie pozwu z uwagi na brak drogi sądowej.

Postanowieniem z dnia 6 grudnia 2017 Sąd Okręgowy w Gorzowie Wlkp. odmówił odrzucenia pozwu przyjmując, że przedmiotowa sprawa ma charakter sprawy cywilnej, a nie administracyjnej. Postanowieniem z dnia 29 maja 2018 Sąd Apelacyjny w Szczecinie oddalił zażalenie pozwanej na to postanowienie. Dopuszczalność drogi sądowej w niniejszej sprawie jest więc przesądzona.

Po przeprowadzeniu przez sąd dowodu z opinii biegłego w piśmie z 19 lutego 2020 (k- 1246) pozwana podała, że podtrzymuje dotychczasowe stanowisko w sprawie i wnosi o przyjęcie „wariantu B” opinii jako podstawy do rozstrzygnięcia sprawy, podtrzymuje stanowisko co do braku możliwości wliczenia do podstawy ustalenia dotacji środków zgromadzonych na wydzielonych rachunkach i wnosi o oddalenie powództwa.

W piśmie z dnia 20 lutego 2020 (k- 1249 – 1250) powódka oświadczyła, że nie wnosi zastrzeżeń do uzupełniającej opinii sporządzonej przez biegłą w „wariantcie A uzupełnienie”.

W piśmie z dnia 5 czerwca 2020 (k- 1277 – 1279) powódka dokonała rozszerzenia powództwa wnosząc ostatecznie o zasądzenie od pozwanej kwoty **505,610,48 zł** wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od :

- kwoty 54.334, 91 zł od dnia 1 stycznia 2013 do dnia zapłaty

- kwoty 156.116, 23 zł od dnia 1 stycznia 2014 do dnia zapłaty

- kwoty 176.025,84 zł od dnia 1 stycznia 2015 do dnia zapłaty

- kwoty 119. 133, 51 zł od dnia 1 stycznia 2016 do dnia zapłaty

Powódka oświadczyła, że mając na uwadze treść opinii biegłego oraz brak dalszych zastrzeżeń strony powodowej do kalkulacji dokonanej przez biegłego, zasadnym jest odpowiednie zmodyfikowanie powództwa. Do pisma załączyła jednak własne wyliczenia na poparcie aktualnie dochodzonego roszczenia.

Na ostatniej rozprawie strony podtrzymały swoje stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

L. L. od 01.09.2012 r. prowadzi na terenie pozwanej gminy Przedszkole Niepubliczne (...) w S..

Na podstawie przepisu art. 90 ust. 2b ustawy z dnia 07 września 1991 r. o systemie oświaty powódka otrzymuje dotację na dofinansowanie bieżącej działalności oświatowej prowadzonej placówki.

Gmina S. jest organem prowadzącym przedszkola publiczne, zatem w oparciu o wydatki bieżące tych przedszkoli winna być naliczana dotacja dla przedszkoli niepublicznych.

Spór sądowy między stronami dotyczy okresu 2012 – 2015 .

Rada Miejska w S. uchwałą nr(...) z dnia 25.02.2010 r. ustaliła, że podstawą do wyliczenia kwoty dotacji jest 75 % ustalanych w uchwale budżetowej wydatków bieżących ponoszonych w przedszkolach publicznych w przeliczeniu na jednego ucznia. W uchwale tej była też uregulowana procedura przyznawania dotacji. Uchwała ta została zmieniona uchwałą Rady Miejskiej w S. Nr (...) z dnia 27.08.2015 r.

Zasady obliczania podstawy wysokości dotacji należnej przedszkolom niepublicznym zawiera ustawa o systemie oświaty.

Zgodnie z treścią w/w uchwał warunkiem przyznania dotacji było złożenie wniosku przez osobę prowadzącą jednostkę do 30 września roku poprzedzającego rok udzielenia dotacji zgodnie ze wzorem stanowiącym załącznik do uchwały i powódka w terminie składała stosowne wnioski.

Dotacje przekazywane były w 12 miesięcznych ratach, nie później niż do ostatniego dnia danego miesiąca na rachunek bankowy wskazany we wniosku. Wysokość miesięcznej dotacji obliczana była na podstawie liczby uczniów zawartej w informacji przedkładanej do 5- go dnia każdego miesiąca.

(bezsporne)

Przy ustalaniu podstawy naliczenia dotacji pozwana uwzględniała wydatki bieżące sklasyfikowane w następujących rozdziałach: w ramach działu (...) – Oświata

i wychowanie: (...) - planowane wydatki na utrzymanie przedszkola publicznego; (...) -doksztalcanie i doskonalenie nauczycieli; (...) - stołówki szkolne

i przedszkolne oraz (...) -pozostała działalność. Wydatki majątkowe prawidłowo podlegały odliczeniu od podstawy dotacji.

W pozwanej gminie funkcjonuje jednostka organizacyjna - Zespół (...) w S., którego zadaniem jest prowadzenie obsługi administracyjno-ekonomicznej, finansowo-księgowej oraz organizacyjnej żłobków, przedszkoli, szkół, dla których organem prowadzącym jest gmina. Przy obliczaniu należnej powódce dotacji pozwana nie uwzględniała

wydatków bieżących na (...), a także środków zgromadzonych na wydzielonych rachunkach dochodów własnych, jakie funkcjonowały w gminnych placówkach oświatowych od stycznia 2013 r.

Dowody :

- zeznania świadka J. S. k- 836 – 839
- zeznania świadka R. D. k- 839 – 840
- opinia biegłej M. J. k- 1155- 1198

Powódka pismem z dnia 18 maja 2015 wezwała pozwaną do zapłaty tytułem niewypłaconej dotacji oświatowej za lata 2012 – 2014 kwoty 294.671,88 zł wraz z ustawowymi odsetkami :

od kwoty 52.826,32 zł od dnia 1 stycznia 2013 do dnia zapłaty

od kwoty 167.419,46 zł od dnia 1 stycznia 2014 do dnia zapłaty

od kwoty 74.426,10 zł od dnia 1 stycznia 2015 do dnia zapłaty

Pozwana w piśmie z dnia 27 maja 2015 r. oświadczyła, że odmawia zapłaty żądanej kwoty uznając roszczenia powódki w całości za bezzasadne.

Dowody :

- wezwanie do zapłaty k- 110 – 116
- pismo pozwanej z 27 maja 2015 k- 120

Kwota wypłaconej powódce dotacji za 2012 r. wyniosła 192.107 zł, a powinna wynosić 197.795 - pozwana zaniżyła należną powódce dotację za 2012 r. o kwotę 5.688 zł.

Kwota wypłaconej powódce dotacji za rok 2013 wyniosła 229.078 zł, a powinna wynosić 305.745 zł - pozwana zaniżyła należną powódce dotację o kwotę 76.667 zł.

Kwota wypłaconej powódce dotacji za rok 2014 r. wyniosła 261 441 zł, a powinna wynosić 354.740 zł - pozwana zaniżyła należną powódce dotację za 2014 r. o kwotę 93.299 zł.

Kwota wypłaconej powódce dotacji za 2015 r. wyniosła 225.374 zł, a powinna wynosić 278.167 zł - pozwana zaniżyła należną powódce dotację za 2015 r. o kwotę 52.793 zł.

Łącznie pozwana zaniżyła należne powódce dotacje oświatowe za lata 2012 – 2015 o kwotę 228.447 zł.

Dowód:

- opinia biegłej M. J. k- 1155- 1198
- opinia uzupełniająca biegłej k- 1226 – 1231

Sąd zważył, co następuje:

Postępowanie w niniejszej sprawie dotyczy rozliczenia dotacji za lata 2012 – 2015 należnych powódce od pozwanej na podstawie obowiązujących w w/w okresie przepisów tj. art. 90 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz.U. 1991 Nr 95, poz. 425 ze zm.) zwanej też dalej u.o.s.o.

Zgodnie z art. 90 ust. 1 w/w ustawy (w brzemieniu obowiązującym w okresie jakiego dotyczy żądanie pozwu) niepubliczne przedszkola, w tym specjalne, szkoły podstawowe, w tym z oddziałami integracyjnymi, z wyjątkiem szkół podstawowych specjalnych oraz szkół podstawowych artystycznych, otrzymują dotacje z budżetu gminy. W dacie orzekania przez sąd przedmiotowy artykuł został już uchylony jednakże ma nadal zastosowanie do oceny stanów faktycznych zaistniałych w dacie jego obowiązywania albowiem stanowi źródło praw i obowiązków i jako taki słusznie jest wskazywany przez stronę powodowa jako samoistna podstawa prawna powództwa.

Niepubliczne przedszkola niebędące przedszkolami specjalnymi, niespełniające warunków, o których mowa w ust. 1b, otrzymują na każdego ucznia dotację

z budżetu gminy w wysokości nie niższej niż 75% podstawowej kwoty dotacji dla przedszkoli, z tym że na ucznia niepełnosprawnego w wysokości nie niższej niż kwota przewidziana na takiego ucznia niepełnosprawnego przedszkola w części oświatowej subwencji ogólnej dla gminy, pod warunkiem że osoba prowadząca niepubliczne przedszkole poda organowi właściwemu do udzielenia dotacji informację o planowanej liczbie uczniów nie później niż do dnia 30 września roku poprzedzającego rok udzielenia dotacji. W przypadku braku na terenie gminy przedszkola prowadzonego przez gminę, w którym zaplanowane wydatki bieżące finansowane z użyciem środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej nie przekraczają wartości 50% jego zaplanowanych wydatków bieżących, niebędącego przedszkolem specjalnym, kwotę dotacji określa się w wysokości nie niższej niż 75% podstawowej kwoty dotacji dla przedszkoli w najbliższej gminie prowadzącej przedszkole, z tym że na ucznia niepełnosprawnego w wysokości nie niższej niż kwota przewidziana na takiego ucznia niepełnosprawnego przedszkola w części oświatowej subwencji ogólnej dla gminy (art. 90 ust. 2b w/w ustawy).

Dotacje są przeznaczone na dofinansowanie realizacji zadań szkoły lub placówki w zakresie kształcenia, wychowania i opieki, w tym profilaktyki społecznej a cele wyszczególnia art. 90 ust. 3d ustawy (jak wyżej).

Dotacje winny być przekazywane w 12 częściach w terminie do ostatniego dnia każdego miesiąca na rachunek bankowy szkoły lub placówki (art. 90 ust. 3c ustawy jak wyżej). Od dnia 01.01.2014 r. przepis ten stanowił, że część za grudzień jest przekazywana w terminie do dnia 15 grudnia.

Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego ustala tryb udzielania i rozliczania dotacji, o których mowa w ust. 1a-1c i 2-3b, oraz tryb i zakres kontroli prawidłowości ich pobrania i wykorzystywania, uwzględniając w szczególności podstawę obliczania dotacji, zakres danych, które powinny być zawarte we wniosku o udzielenie dotacji i w rozliczeniu jej wykorzystania, oraz termin i sposób rozliczenia dotacji (art. 90 ust. 4 ustawy jak wyżej)

Uprawnienie powódki do domagania się zapłaty dotacji nie było kwestionowane przez drugą stronę procesu. Sporne nie było samo prawo do dotacji, a jedynie ich wysokość. Powódka nie kwestionuje uchwał Rady Miejskiej w S. na które powołuje się strona pozwana. Nie zgadza się jedynie z dyspozycjami wypłaty dotacji w zakresie przyznanych jej kwot uznając je za zaniżone.

Celem uczynienia zadość wymogom art. 327¹ ust. 2 kpc wskazać należy dalsze przepisy jakie legły u podstaw rozstrzygnięcia sądu :

Zgodnie z art. 39 ust. 1 ustawy o finansach publicznych (ustawa z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz.U. Nr 157, poz. 1240 ze zm.) dochody publiczne, wydatki publiczne i przychody, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 5, oraz środki, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3, klasyfikuje się, z zastrzeżeniem ust. 2, według:

- 1) działów i rozdziałów - określających rodzaj działalności;
- 2) paragrafów - określających rodzaj dochodu, przychodu lub wydatku oraz środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3.

Wydatki publiczne klasyfikuje się również według dodatkowej klasyfikacji określającej kody wydatków strukturalnych (art. 39 ust 2 ustawy o finansach publicznych)

Przychody, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 4, oraz rozchody, o których mowa w art. 6 ust. 2, klasyfikuje się według paragrafów określających źródło przychodu lub rodzaj rozchodu (art. 39 ust 2 ustawy o finansach publicznych)

Jak stanowi art. 236 ust 1 ustawy o finansach publicznych w planie wydatków budżetu jednostki samorządu terytorialnego wyszczególnia się, w układzie działów i rozdziałów klasyfikacji budżetowej, planowane kwoty wydatków bieżących i wydatków majątkowych.

Przez wydatki bieżące budżetu jednostki samorządu terytorialnego rozumie się wydatki budżetowe niebędące wydatkami majątkowymi (art. 236 ust 2 ustawy o finansach publicznych).

Zgodnie z art. 236 ust 3 ustawy o finansach publicznych w planie wydatków bieżących wyodrębnia się w układzie działów i rozdziałów planowane kwoty wydatków bieżących, w szczególności na:

1) wydatki jednostek budżetowych, w tym na:

a) wynagrodzenia i składki od nich naliczane,

b) wydatki związane z realizacją ich statutowych zadań;

2) dotacje na zadania bieżące;

3) świadczenia na rzecz osób fizycznych;

4) wydatki na programy finansowane z udziałem środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3, w części związanej z realizacją zadań jednostki samorządu terytorialnego;

5) wypłaty z tytułu poręczeń i gwarancji udzielonych przez jednostkę samorządu terytorialnego, przypadające do spłaty w danym roku budżetowym;

6) obsługę długu jednostki samorządu terytorialnego.

Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 02.03.2010 r. w sprawie szczegółowej klasyfikacji dochodów, wydatków, przychodów i rozchodów oraz środków pochodzących ze źródeł zagranicznych (Dz.U. Nr 38, poz. 207 ze zm.) , wydane na podstawie delegacji ustawowej zawartej w art. 39 ustęp 4 i 5 ustawy o finansach publicznych zawiera dział 801 – Oświata i wychowanie a w jego ramach pozycje:

(...) (planowane wydatki na utrzymanie przedszkola publicznego)

(...) (zespoły obsługi ekonomiczno- administracyjnej szkół)

(...) (doksztalcanie i doskonalenie nauczycieli)

(...) (stołówki szkolne i przedszkolne)

(...) (pozostała działalność).

Spór między stronami ogniskował się już wokół ustalania podstawy kwoty dotacji dla przedszkola powódki.

Z uwagi na charakter dokumentów źródłowych oraz potrzebę posiadania wiadomości specjalnych z zakresu rachunkowości i finansów publicznych sąd uznał wniosek powódki o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego za celowy dla rozstrzygnięcia sprawy.

Postanowieniem z dnia 26 lutego 2019 (k- 11134) sąd dopuścił dowód z opinii biegłej z zakresu rachunkowości i finansów publicznych M. J. na okoliczność ustalenia prawidłowości i ewentualnej korekty wyliczeń powódki L. L. zawartych przy pozwie jako prowadzącej Przedszkole Niepubliczne (...) w S. należnych jej od pozwanej Gminy S. , na podstawie ustawy z dnia 7 września 1991 o systemie oświaty i ustawy z dnia 27 września 2009 o finansach publicznych , w okresie od dnia 1 stycznia 2012 do dnia 31 grudnia 2015 oraz ustosunkowania się do wyliczeń zaprezentowanych przez pozwaną Gminę S. ze szczególnym uwzględnieniem punktów spornych między stronami tj. min.

- stanu budżetu według daty/ dat dla obliczania podstawy dotacji
- przyjętego zakresu wydatków bieżących
- liczby uczniów do obliczania dotacji, w tym w okresie wakacyjnym

Biegła sporządziła opinię w trzech wariantach:

- wariant A według dyspozycji strony powodowej
- wariant B według dyspozycji strony pozwanej
- wariant C jako słuszny w ocenie sporządzającej opinię

Biegła dokonała własnych wyliczeń co do wysokości otrzymanej przez powódkę dotacji. Zastrzeżeń do opinii biegłej w tym zakresie żadna ze stron nie składała i sąd przyjął jako założenie bazowe dla wyliczenia ewentualnej niedopłaty kwotę wypłaconych dotacji powódce na podstawie opinii biegłej.

Sąd z urzędu zauważa, że w opinii biegłej w tabelach 9A , 9C i „9A uzupełnienie” dwukrotnie pojawia się pozycja: „podstawa kwoty dotacji dla przedszkola I – VIII 2013” , podczas gdy w miejsce powtórzenia powinien figurować zapis: „IX – XII 2013” , co widocznie dla stron, podobnie jak dla sądu, jest oczywistą omyłką pisarską, w żaden sposób nie wpływającą na konkluzję opinii i wynik procesu.

Nie ulega wątpliwości, że dla ustalenia wysokości dotacji należnych powódce należało najpierw ustalić kwotę wydatków bieżących. Bezspornie uwzględnieniu podlegały pozycje :

rozdział (...) utrzymanie przedszkola publicznego

rozdział(...)doksztalcanie i doskonalenie nauczycieli

rozdział(...) stołówki szkolne i przedszkolne

rozdział (...) pozostała działalność

Dokumenty źródłowe i informacje składane przez stronę pozwaną, stanowiące dla sądu merytoryczny dowód w sprawie, z których biegła pozyskiwała informacje, nie były kwestionowane przez powódkę.

Powódka domagała się w tym miejscu uwzględnienia funkcjonującego w Gminie S. Zespołu (...) ((...)), jak również wydatków finansowanych z rachunków dochodów własnych. Domagała się rozliczenia rocznego i wyliczenia dotacji na podstawie liczby dzieci rzeczywiście uczęszczających do przedszkoli (według rzeczywistej frekwencji a nie według stanu zapisanych podopiecznych). Według tych założeń biegła opracowała wariant A, do którego sąd odniesie się poniżej.

Natomiast wariant B opinii biegłej, za którym optowała strona pozwana i sporządzony na podstawie jej założeń, w ocenie sądu, już a priori nie może się ostać. Orzecznictwo sądów powszechnych, na które w toku procesu wskazywała w pismach procesowych strona powodowa, po części zgromadzone w aktach w formie odpisów orzeczeń i w ocenie sądu orzekającego w niniejszej sprawie nie wymagające już cytowania, jest jednolite co do oceny prawnej charakteru

dotacji. Dotacja nie jest świadczeniem okresowym, lecz jednorazowym, a jedynie sposób jej wypłaty jest taki, że ze względów funkcjonalnych (zapewnienie bieżących środków na funkcjonowanie) następuje w 12 częściach. Biegła w opinii też opowiada się za rozliczeniem w ujęciu rocznym, tak w wersji A tj. według stanowiska powódki jak i w wersji C zaprezentowanej jako własne stanowisko biegłej, Tak więc wariant B z założeniem odmiennym zasługuje na pominięcie jako błędny. Wskazuje też niezbicie, że założenia pozwanej przyjęte przy ustalaniu wysokości dotacji należnej powódce były nieprawidłowe.

Zdaniem sądu nie można też pomijać jak w wariantcie B kosztów związanych z działalnością Zespołu (...) albowiem koszty jego funkcjonowania to niewątpliwie wydatki „na” przedszkola publiczne o jakich mowa w art. 236 ust 3 ustawy o finansach publicznych . Do takiego wniosku prowadzi nie tylko wykładania literalna ale i ocena stanu faktycznego. Słusznie zauważa powódka, że bez usług dla oświaty jakie świadczą tego typu jednostki, oświata na terenie gminy, w tym przedszkola publiczne, nie mogłaby poprawnie funkcjonować. Brak wyraźnego przepisu obligującego do doliczania tych kosztów do podstawy dotacji, na co wskazują świadkowie J. S. i R. D., nie przekonuje sądu do stanowiska pozwanej. Nie było też obligu dla tworzenia (...) i nie może być tak że w gminach które nie tworzyły takich jednostek koszty wykonywania tożsamyh zadań – bo te zadania są immamentnym elementem systemu oświaty – wchodziłyby do podstawy naliczania dotacji a w gminach tworzących podobne jednostki co pozwana, koszty te uciekałyby poza rachunek. Co prawda *lex retro non agit* ale od 1 stycznia 2017 wyraźny przepis ustawy (art. 78b ust 10) nie pozostawia już wątpliwości co do tego, że koszty (...) należy wliczać do podstawy dotacji (rozdział 80114). Słusznie podkreśla powódka, że przedszkola publiczne działają w formie jednostki budżetowej i nie posiadają odrębnego budżetu – wszystkie ich wydatki są wydatkami gminy. Takiej też min. interpretacji dokonywał NSA oraz Sąd Najwyższy w wyroku z 27 października 2017 w sprawie IV CSK 732/16 .

Powódka wniosła o zobowiązanie biegłej do sporządzenia opinii uzupełniającej do opinii w wersji A, w której biegła przyjmie:

- że podstawa naliczania dotacji nie jest pomniejszona o kwoty dochodów wpływające na wydzielony rachunek dochodów
- że wydatki ponoszone na przedszkola stanowią 4/11 planu wskazanego w rozdziale (...)

przy dalszym przyjęciu przez biegłą wartości takich jak wskazane zostały w przedstawionej opinii w rozdziale (...), (...), (...), (...) w wariantcie A i C , ponieważ wartości te nie są kwestionowane przez stronę powodową oraz przy przyjęciu kwoty otrzymanej przez powódkę dotacji oraz liczby dzieci jak w opinii , oraz przy przyjęciu liczby dzieci w przedszkolach samorządowych wg. frekwencji w wartościach z opinii ponieważ również te wartości nie są przez stronę powodową kwestionowane. Kwestionowała zatem sposób przyjęcia wydatków ponoszonych na przedszkola a ujętych w dziale (...) – zespoły obsługi ekonomiczno- administracyjnej oraz odejmowanie dochodów rachunków własnych. De facto więc powódka domagała się od biegłej zmiany w tabeli 9A wartości w wersjach oznaczonych symbolem X „ zespoły obsługi ekonomiczno – administracyjnych szkół” i w miejsce tam znajdujących się wskazanie 4/11 wartości z tabeli 2 biegłego (str. 17 opinii) kolumna 5 oraz usunięcia z tabeli A wartości w wersjach oznaczonych „ dochody rachunków dochodów własnych ”.

Powódka wyraziła przekonanie, że aktualnie w orzecznictwie sądów polskich panuje jednolite stanowisko, że z uwagi na brzmienie art. 90 ust 2b u.s.o. obowiązującym od 1 września 2013 brak jest podstaw do odejmowania wpłat rodziców za wyżywienie oraz opłat za godzinę ponad podstawę programową, jeżeli wpływają one na wydzielony rachunek dochodów.

Na poparcie swego stanowiska przywołała rozstrzygnięcie Sądu Apelacyjnego w Szczecinie w sprawie I A Ca 305/19 (odpis w aktach k- 1302 -1309), zajmującego analogiczne stanowisko w wyroku z dnia 29 maja 2020 w sprawie I A Ca 402/18 (załączony do pisma powódki z 19 sierpnia 2020 k- 1347 – 1348).

Sąd podziela stanowisko powódki, iż kwoty zgromadzone w na wydzielonych rachunkach winny zostać w przedmiotowej sprawie doliczone do podstawy naliczenia dotacji. Artykuł 78b ust. 10 u.o.s.o. który biegła wskazuje

jako kontrargument dla zapatrywania powódki wszedł w życie dopiero 1 stycznia 2017r a więc już poza okresem objętym sporem. Biegła słusznie zauważa jednak, że należy odróżnić dwa zagadnienia – kwestię doliczania do podstawy naliczenia dotacji środków wydzielonych na odrębnych rachunkach oraz kwestię możliwości pomniejszenia, od 1 września 2013r. na podst. art. 14 ust.1 ustawy z 13.06.2013r. o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz niektórych ustaw i przepisów przejściowych, podstawy dla ustalania należnej powódce dotacji o opłaty z tytułu korzystania z wychowania przedszkolnego (min. tzw. ponadprogramowe godziny) stanowiące dochody budżetu gminy.

Od dnia 1 września 2013 w okresie objętym sporem dotacje dla niepublicznych przedszkoli przysługiwały na każdego ucznia w wysokości nie niższej niż 75 % ustalonych w budżecie danej gminy wydatków bieżących ponoszonych w przedszkolach prowadzonych przez gminę w przeliczeniu na jednego ucznia , pomniejszonych o opłaty za korzystanie z wychowania przedszkolnego oraz za wyżywienie, stanowiące dochody budżetu gminy.

Odrębne rachunki dla wpłat dokonywanych przez rodziców były wydzielone w Gminie S. od 1.01.2013r.

Należy w tym miejscu jeszcze raz podkreślić, że sposób finansowania i księgowania środków jest zdaniem sądu nieistotny, ale istotnym jest czy wydatki są związane z utrzymaniem przedszkoli. Inne stanowisko byłoby niezgodne z celem ustawodawcy. Zdaniem Sądu aktualnie nie powinno już budzić wątpliwości, że przyjęte w art. 90 ust. 2b sformułowanie wydatki „ustalone” należy rozumieć jako zaplanowane w budżecie danej gminy wydatki bieżące ponoszone w przedszkolach publicznych w przeliczeniu na jednego ucznia. Chodzi tu o wydatki bieżące , o charakterze nieinwestycyjnym, ustalone w budżecie gminy jako jej wydatki. (tak min. Sąd Najwyższy w wyroku o z 20.06.2013r. w sprawie IV CSK 696/12)

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 27.10.2017 r. sygn. akt IV CSK 732/16, doprecyzował, że w przepisie art. 90 ust. 2b ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (t.j. Dz.U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 ze zm.) posłużono się ogólnymi, uniwersalnymi i stabilnymi kryteriami, mającymi wyznaczać rozmiar świadczeń dotacyjnych gminy dla podmiotów prowadzących przedszkola niepubliczne (minimalny poziom 75 % „ustalonych w budżecie gminy wydatków bieżących”). Skoro dotacje gminy mają być przeznaczone na realizację określonych zadań (kształcenie, wychowanie i opieka), to dla określenia poziomu dotacji znaczenie mają jednak wszystkie kategorie wydatków ponoszone na realizację wskazanych zadań. Nie ma tu znaczenia sam sposób ich księgowania (wyodrębniania, np. na odpowiednim rachunku, wydzielonym lub specjalnym), czy także sposób (źródło) ich finansowania (np. ponoszenie opłat przez rodziców uczniów).”

Pomijając nawet argumenty prawne, sąd zauważa, że założenie przeciwne w skrajnym przypadku prowadzić by mogło przecież do zwolnienia gminy z obowiązku płacenia dotacji.

Ma zdaniem sądu rację powódka podnosząc, że opinia biegłego w sprawie rozumienia określonego przepisu prawnego nie może stanowić podstawy rozstrzygnięcia bez przeprowadzenia samodzielnej jego wykładni przez sąd, gdyż pojęcie wiadomości specjalnych z art. 278 par 1 kpc nie obejmuje wiedzy dotyczącej treści obowiązującego prawa oraz reguł jego tłumaczenia.

Sąd podszedł zatem do sugestii biegłej leżących u podstaw wariantu C jak w opinii krytycznie.

Sąd postanowił więc (k- 1213) dopuścić dowód z uzupełniającej opinii biegłej M. J. w postaci kolejnych wersji odpowiedzi na pytanie sądu poprzez przyjęcie, że podstawa naliczania dotacji nie jest pomniejszana o kwoty dochodów wpływające na wydzielony rachunek dochodów własnych (opłaty od rodziców).

Natomiast w pozostałej części wniosek powódki o sporządzenie opinii uzupełniającej sąd oddalił.

Biegła dla sporządzenia opinii ustaliła procentowy udział wydatków zrealizowanych na przedszkola publiczne w budżecie (...) wykazanych przez pozwaną i na jego podstawie obliczyła planowane wydatki (...) przypadające na przedszkola publiczne.

Biegła w ocenie sądu przyjęła jedną z możliwych metod rachunkowych . Powódka feruje pogląd, że powinien to być ułamek 4/11 planu ale zdaniem sądu wyliczenie biegłej oparte na miarodajnych podstawach bardziej precyzyjne. Zresztą to nie powódka a M. J. jest biegłą z zakresu rachunkowości i finansów, zarzut powódki nie ma charakteru ani logicznego ani rachunkowego, który mógłby dyskwalifikować opinię w tym zakresie.

W ocenie sądu w opinii uzupełniającej dokonując korekty zgodnie ze zleceniem sądu wariantu A opinii podstawowej w sposób merytorycznie prawidłowy i syntetyczny, poddający się ocenie, przedstawiła wyliczenie dla podstawy należnej powódce dotacji w spornym okresie.

Przykładowo w wariantcie „A uzupełnienie” rachunek biegłej dla ustalenia podstawy kwoty dotacji za okres IX – X 2013 wygląda następująco :

planowane wydatki na utrzymanie przedszkola publicznego (...)

+ doksztalcanie i doskonalenie nauczycieli (...)

+ stołówki szkolne i przedszkolne (...)

+ pozostała działalność (...)

- wydatki majątkowe (...) , (...)

+ (...) (X)

+ wydatki finansowane z rachunku dochodów własnych (...) , (...)

Co do zasady natomiast sąd uważa za słuszne założenie biegłej co do potrzeby przyjmowania dla rozrachunku liczby dzieci faktycznie uczęszczających (zapisanych) do przedszkola. Jak podała biegła brak możliwości odtworzenia frekwencji dzieci do przedszkoli publicznych w miesiącach wakacyjnych w spornym okresie. Żaden przepis nie obligował pozwanej do utrwalania takich okoliczności i nie można obciążać pozwanej brakiem dokumentów źródłowych. W wersji A biegła przyjęła za powódką założenie, że frekwencja w przedszkolach publicznych w lipcu i sierpniu wynosiła „0”. Założenie takie nie wytrzymuje krytyki, nie tylko w świetle zeznań świadków ale i faktów powszechnie znanych - nie było tak, że przez dwa miesiące letnie na terenie gminy funkcjonowało tylko przedszkole powódki – przedszkola publiczne funkcjonują bowiem latem „wahadłowo”. Szkołom także przysługują dotacje za okres letni a uczniowie latem do niech w ogóle nie uczęszczają. Różnica między wyliczeniem sądu, jak poniżej a wynikiem z opinii uzupełniającej biegłej jest kolosalna. Słusznie więc wskazuje strona pozwana, że wypłata dotacji na podstawie takiej metoda rachunku prowadziłaby do nieuzasadnionych korzyści po stronie pozwanej. Sąd może czynić założenia hipotetyczne ale nie dowolne.

Jak zresztą stwierdził już NSA w wyroku z 08.03.2017 r. w sprawie II GSK 4795/16, „pojęcie „każdy uczeń”, użyte w art. 90 ust. 2b ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz.U. z 2004 r. Nr 259, poz. 2572 ze zm.), musi być rozumiane w ten sposób, że jest nim dziecko, które na podstawie określonego tytułu prawnego korzysta z przedszkola, a więc faktycznie uczestniczy w realizacji jego zadań, a nieobecność w toku ich przebiegu nie jest wyrazem rezygnacji z udziału w działalności takiej placówki.”

Już wcześniej bo w wyroku z dnia 27.03.2014 r. w sprawie II GSK 89/13, wyraził przekonanie że: „ustalenie w uchwale, że za miesiące letnie (lipiec i sierpień), podstawą obliczenia dotacji będzie liczba uczniów uczęszczających w czerwcu jest w pełni uzasadnione. W lipcu i sierpniu szkoły i przedszkola funkcjonują, dotacje im przysługują, ale uczniowie do nich nie uczęszczają, zatem w miesiącach wakacyjnych liczba uczniów ze względów oczywistych nie może ulec zmianie i oparcie się na informacji uwzględniającej dane z czerwca jest całkowicie trafne”.

Sąd zna też odmienne poglądy sądów, na które powołuje się powódka ale odmienne założenie od ostatecznie przyjętego przez sąd w niniejsze sprawie za okres wstecz jest po prostu nie do obronienia z wyżej wskazanych powodów.

Korektę w tym zakresie dla „wariantu A uzupełnienie” sąd dokonał już samodzielnie i zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 228.447 zł na podstawie opinii biegłej i poniższego obrachunku :

W roku 2012 podstawę naliczania dotacji w Gminie S. powinna stanowić kwota 3. 694. 883,84 : planowane wydatki na utrzymanie przedszkola publicznego 2.815.360zł + na doszkąłcanie i doskonalenie nauczycieli 2.211zł + na stołówki szkolne i przedszkolne 785.814zł + na pozostałą działalność 20.964zł + na zespoły obsługi ekonomiczno-administracyjnej szkół 70.534,84zł (bez pomniejszenia o wartość wydatków majątkowych, które w tym roku nie wystąpiły).

Rzeczywista liczba dzieci w przedszkolach publicznych wynosiła 5408, a w przedszkolu niepublicznym powódki 386.

Kwota wydatków bieżących przypadająca na jedno dziecko w przedszkolach publicznych to 683,23 zł (3 694 883,84 : 5408) .

Dotacja dla niepublicznego przedszkola powódki za 2012 rok wynosić powinna łącznie 197.795 zł (683,23zł x 386 x 0,75).

Kwota wypłaconej powódce dotacji za 2012 r. wyniosła 192.107 zł, zatem pozwana zaniżyła należną powódce dotację **za 2012 r. o kwotę 5.688 zł** (197.795 zł - 192.107 zł)

W roku 2013 podstawę naliczania dotacji w Gminie S. stanowić powinna kwota 4. 077. 344,73 zł : planowane wydatki na utrzymanie przedszkola publicznego 2.725.487zł + na doszkąłcanie i doskonalenie nauczycieli 9.110zł + na stołówki szkolne i przedszkolne 450.873zł + na pozostałą działalność 23.459zł + na zespoły obsługi ekonomiczno-administracyjnej szkół 75.948,71zł + środki zgromadzone na wydzielonym rachunku dochodów własnych 972.725,02 - minus wartość wydatków majątkowych w kwocie 180 258zł.

Rzeczywista liczba dzieci w przedszkolach publicznych wynosiła 5451 , a w przedszkolu niepublicznym powódki w okresie I – VIII 2013 było 314 dzieci a w okresie od IX do XII dzieci było 231.

Kwota wydatków bieżących przypadająca na jedno dziecko w przedszkolach publicznych na cały 2013 rok to 748 zł (4 077 344,73 zł : 5451)

Dotacja dla niepublicznego przedszkola powódki za okres I – VIII 2013 rok wynosić powinna 176.154 zł (748 x 314 x 0,75). Kwota wypłaconej powódce dotacji za okres I – VIII 2013 rok wyniosła 129.459 zł, zatem pozwana zaniżyła należną powódce dotację **za** okres I – VIII 2013 o kwotę 46.695 zł (176.154 - 129.459 zł).

Dotacja dla niepublicznego przedszkola powódki za okres IX – XII 2013 rok wynosić powinna 129.591 zł (748 x 231 x 0,75). Kwota wypłaconej powódce dotacji za okres IX – XII 2013 wyniosła 99.619 zł, zatem pozwana zaniżyła należną powódce dotację za okres za okres IX – XII 2013 o kwotę 29.972 zł (129.591 zł - 99.619 zł).

Łącznie za cały rok 2013 kwota wypłaconej powódce dotacji wyniosła 229.078 zł (129.459 + 99.619) a powinna wynosić 305.745 zł

Łącznie **za cały rok 2013 pozwana zaniżyła należną powódce dotację o kwotę 76.667 zł** (46.695 zł +29.972 zł)

W roku 2014 podstawę naliczania dotacji w Gminie S. powinna stanowić kwota 4 565 747,18 zł : planowane wydatki na utrzymanie przedszkola publicznego 3.167.639zł + na doszkąłcanie i doskonalenie nauczycieli 14.140zł + na stołówki szkolne i przedszkolne 475.763zł + na pozostałą działalność 25.604zł + na zespoły obsługi ekonomiczno-administracyjnej szkół 93.974,93zł + środki zgromadzone na wydzielonym rachunku dochodów własnych 985.971,25, – minus wydatki majątkowe 197.318zł.

Rzeczywista liczba dzieci w przedszkolach publicznych wynosiła 5.869, a w przedszkolu niepublicznym powódki 608.

Kwota wydatków bieżących przypadająca na jedno dziecko w przedszkolach publicznych to 777,94 zł (4 565 747,18 zł : 5.869)

Dotacja dla niepublicznego przedszkola powódki za 2014 rok wynosić powinna łącznie 354.740,64 zł (777,94zł x 608 x 0,75).

Kwota wypłaconej powódce dotacji za 2014 r. wyniosła 261 441 zł, zatem **pozwana zaniżyła należną powódce dotację za 2014 r. o kwotę 93.299 zł** (354.740,64 zł - 261 441 zł)

W roku 2015 podstawę naliczania dotacji w Gminie S. powinna stanowić kwota 5.108.936,50 zł : planowane wydatków na utrzymanie przedszkola publicznego 3.554.336zł + na kształcenie i doskonalenie nauczycieli 13.660zł + na stołówki szkolne i przedszkolne 701.748zł + na pozostałą działalność 26.398 zł + na zespoły obsługi ekonomiczno-administracyjnej szkół 92.233,22zł + środki zgromadzone na wydzielonym rachunku dochodów własnych 914.331, 28 – minus wydatki majątkowe 914.331,28 zł.

Rzeczywista liczba dzieci w przedszkolach publicznych wynosiła 6.667, a w przedszkolu niepublicznym powódki 484.

Kwota wydatków bieżących przypadająca na jedno dziecko w przedszkolach publicznych to 766,30 zł (5.108.936,50 : 6.667).

Dotacja dla niepublicznego przedszkola powódki za 2015 rok wynosić powinna łącznie 278.167 zł (766,30 x 484 x 75%).

Kwota wypłaconej powódce dotacji za 2015 r. wyniosła 225.374 zł, zatem **pozwana zaniżyła należną powódce dotację za 2015 r. o kwotę 52.793 zł** (278.167 zł - 225.374 zł).

Łącznie pozwana zaniżyła należne powódce dotacje oświatowe za lata 2012 – 2015 o kwotę 228.447 zł (5.688 zł +76.667 zł +93.299 +52.793)

Zebrany w sprawie materiał dowodowy sąd uważa za kompletny. Zeznania świadków wnioskowanych przez stronę pozwaną wyjaśniły sądowi metodologię wyliczania dotacji należnej powódce, co doprecyzowała opinia biegłej w wersji B, którą już sąd ocenił powyżej.

Sąd oddalił wniosek z punktu 6 odpowiedzi na pozew albowiem jego dopuszczenie przekracza potrzeby niniejszego procesu. Podstawę naliczania dotacji stanowią wydatki zaplanowane (wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 23 czerwca 2016 w sprawie I A Ca 110/16). Twierdzenie pozwanej, że widocznie dotacje były wystarczające i brak szkody skoro placówka funkcjonowała i nadal funkcjonuje, nie może skutkować oddaleniem powództwa. Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 23 marca 2017 w sprawie i CSK 348/16 wyraźnie stwierdził, że roszczenie o wypłacenie dotacji podmiotu prowadzącego przedszkole niepubliczne wynika ex lege , przy czym o jego wysokości przesądzają odpowiednie kryteria przewidziane w art. 90 ust. 2b w/w ustawy w brzmieniu obowiązującym w czasie objętym żądaniem pozwu. Pozwana nie musi w tym procesie wykazywać „szkody” w rozumieniu pozwanej. Poza tym pozwana najpierw musi wypłacić dotację aby móc wdrożyć procedurę ewentualnej kontroli wykorzystania dotacji.

Zarzut przedawnienia w zakresie należności głównej jest niezasadny w całości. Zgodnie z przepisem art. 118 k.c. (w brzmieniu sprzed 09.07.2018 r. i obowiązującym w chwili wniesienia pozwu, co przerwało bieg przedawnienia) jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata.

Dotacja wbrew twierdzeniom strony pozwanej nie ma charakteru świadczenia okresowego - jest świadczeniem jednorazowym za dany rok, jedynie przekazywanym w miesięcznych ratach. Odmienne stanowisko jest w ocenie sądu nie do pogodzenia z treścią art. 90 ust. 3c u.o.s.o . Podzielność świadczenia nie przesądza o jego okresowości. Taki pogląd jest zresztą w ocenie sądu już utrwalony w orzecznictwie sądów powszechnych (min. Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z dnia 15 lipca 2016 w sprawie I A Ca 526/16)

O odsetkach za opóźnienie sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i 2 kc . Powódka domagała się po zmodyfikowaniu żądania zapłaty odsetek ustawowych za opóźnienie. Do dnia 31 grudnia 2015 nie istniały jednak odsetki ustawowe za opóźnienie, dlatego za okres do dnia 31 grudnia 2015 sąd zasądził odsetki ustawowe a od dnia 1 stycznia 2016 odsetki ustawowe za opóźnienie.

Dotacja za dany rok winna być najpóźniej wypłacona do 31 grudnia, (przy czym rata za grudzień nawet do 15. dnia tego miesiąca), stąd żądanie odsetek od dnia 1 stycznia następnego roku jest co do zasady uzasadnione.

Zarzut przedawnienia żądania odsetkowego za okres wcześniejszy niż 3 lata od wniesienia pozwu był jednak słuszny albowiem odsetki to niewątpliwie świadczenia okresowe, a te przedawniają się zgodnie z treścią art. 118 kc w okresie trzyletnim. Złożenie pozwu przerywa bieg terminu przedawnienia. Pozew został złożony 28 grudnia 2017.

Tak więc w wyroku Sąd zasądził od pozwanej Gminy S. na rzecz powódki L. L. kwotę 228.447 z odsetkami ustawowymi a od dnia 1 stycznia 2016 z odsetkami ustawowymi za opóźnienie :

- od kwoty 5.688 złotych od dnia 28 grudnia 2013
- od kwoty 76.667 złotych od dnia 1 stycznia 2014
- od kwoty 93.299 złotych od dnia 1 stycznia 2015
- od kwoty 52.793 złotych od dnia 1 stycznia 2016 .

W pozostałej zaś części sąd powództwo oddalił jako nieuzasadnione.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 kpc po ustaleniu , że wynik procesu to wygrana dla powódki w 45 % a dla pozwanej w 55 %.

Powódka uiściła tytułem opłaty od pozwu kwotę 10.000 zł (w pozostałej części była zwolniona) oraz kwotę 2000 zł tytułem zaliczki na poczet opinii biegłej a jej koszty zastępstwa procesowego wynoszą 10.817 zł czyli łącznie 22.817 zł.

Koszty procesu po stronie pozwanej to koszty zastępstwa procesowego wysokości 10.817 zł.

$$22.817 \text{ zł} \times 0,45 = 10.267,65$$

$$10.817 \times 0,55 = 5.949$$

$$10.267,65 - 5.949 = 4.318$$

Mając powyższe na względzie w punkcie III wyroku Sąd zasądził od pozwanej Gminy S. na rzecz powódki L. L. kwotę 4.318, 30 złotych tytułem zwrotu części kosztów procesu.

Opłata od pozwu, z uwzględnieniem rozszerzenia powództwa, powinna wynieść 25.280 zł , z czego powódka uiściła 10.000 zł

Brakująca opłata od pozwu, w części w jakiej powódka została zeń zwolniona to kwota 15.280 zł.

$$15.280 \text{ zł} \times 0,45 = 6.876$$

Koszt opinii biegłej to 5.099, 48 zł + 239,04 zł ,łącznie 5.338,04 zł.

Powódka uiściła zaliczkę w kwocie 2.000 zł , brakujące koszty to 3.338,04 zł , z czego stronę pozwaną obciążać powinno 1.502,11 zł (3.338,04 zł x 0, 45).

$$6.876 + 1.502,11 = 8.378,11$$

W punkcie IV wyroku sąd nakazał więc ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. kwotę 8.378,11 złotych tytułem części brakujących kosztów sądowych.

sędzia Lidia Wieliczuk

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować w kontrolce uzasadnień
2. Odpis postanowienia z uzas. doręczyć: - pełnomocnikowi powódki
- pełnomocnikowi pozwanej.
3. Przedłożyć z apelacją lub za 14 dni, z (...).

G. 12.10.2020

- zeznania świadka J. S. k- 836 – 839 (dyrektor zespołu administracyjnego oświaty do 2003)
- zeznania świadka R. D. k- 839 – 840 (skarbnik UM od 2011)